

SJEFEN // Øyvind Staveland er blitt utfordret på sjefsrollen i Vamp flere ganger. Men det er han som kan feire jubileum.

Den egentlige frontfiguren

FOTO: JOHANNES ANDERSEN

BODIL GARVIK
bodil.garvik@bt.no

– Vamp feirer 20-årsjubileum som plateartister med stor turné som dere til uken avslutter i Bergen og Os. Hvordan har det gått?

– Over all forventning! Vi møter publikum i alle aldre, og har hatt utsolgte hus – det er nesten ikke til å tro. Vi har vært litt smånervøse for når det skulle stoppe. Det har jo skjedd radikale ting opp igjennom, som at vokalistene har sluttet. Først forsvant Jan Toft i 1998, så forsvant Vidar Johnsen i 2006. Det opplevdes ikke som noe særlig stas. Vi søkte ikke disse forandringene selv. Vamp har jo eksistert i 23 år, og selv om samarbeidet med disse to vokalistene varte lenge, så er det klart at du føler avmakt når det skjer.

– De sluttet brått?

– Ja, den første. Ikke den andre; der lå det mer i kortene. Men jeg får vel ta litt av skylden for det. En frontfigur vil jo gjerne bestemme litt selv også. Men når vi er elleve mann på turné, da må én mann styre skuten og finne ut hvor veien skal gå.

– Og den mannen er du?

– Ja. Jeg tror ikke noen andre kunne gjøre det på den måten jeg gjør det heller nå. Men jeg kan forstå at ikke alle i bandet er komfortable med det, hvis de har behov for å kjøre løpet selv. Men vi samarbeider jo likevel – Jan Toft er med på denne turneen, for eksempel.

DETTE ER ...

Øyvind Staveland

- Født 20. mai 1960.
- Er musiker og komponist i Vamp. Har komponert er flertall av melodiene Vamp-sangene.
- Har samarbeidet nært med lyrikeren Kolbjørn Falkeid.
- Spiller flere instrumenter; fiolin, fløyte, bratsj og trekkspill.
- Utdannet som tømrer og feier.
- Bor i Haugesund, samboer med Ragnhild. Har sønnene Joar (25) og Odin (27); sistnevnte er med i bandet.
- Vamp har gitt ut 13 album, og solgt til sammen om lag en million plater siden 1993.

En frontfigur vil jo gjerne bestemme litt selv også. Men når vi er elleve mann på turné, da må én mann styre skuten og finne ut hvor veien skal gå

– Følte du deg skyldig da de to vokalistene stakk?

– Ja. Men selv om jeg var skuffet og lei meg da det skjedde, måtte jeg jo bare skjønne at noen andre vil gjøre solokarriere i stedet. Etterpå kunne vi velge å tenke at ja vel – dette var Vamp, eller vi kunne tenke at det aller viktigste med Vamp er musikken, og uttrykket i den. Det var nettopp dette vi tok tak i, da vi ga ut albumet «En annen sol» i 2000. Der hadde vi med mange andre artister, som Anne Grete Preus, Rita Eriksen, Odd Børretzen, Jan Eggum, Morten Abel, Leif Ove Andsnes og Bjørn Eidsvåg. Vi ville finne ut hvordan vi skulle fortsette.

– Hvordan gikk det?

– Kjempebra! Vi fikk fine kritikker, og solgte bra. Det var en rett ting å gjøre. Vamp ble mer enn en frontfigur. Vi dro også på turné med mange av dem som var med på platen. Det er sånt vi søker fortsatt – nye impulser utenfra vitaliserer oss. Vi spisser ørene hver gang vi samarbeider med andre folk.

– Dette navnet deres – Vamp – det er en forkortelse for vampyr, som ifølge ordboken betyr «erotisk tiltrekkende kvinne som forfører og utnytter menn». Forklar.

– He-he – ja, jeg har lest det. Men i vår sammenheng er det et musikkuttrykk for et musikalsk bakteppe som gjentas, og etter hvert oppløses.

– Ikke noe erotisk?

– Nei, det tenkte vi ikke på den gangen. Vi måtte ha et navn på kort varsel, og så fant vi noe som var kort og greit. Vi har ikke angret på navnet. De fleste som driver med musikk ønsker å bli kjente, og nå husker folk navnet vårt.

– Hadde du sett for deg for 24 år siden at du skulle sitte her og bli jubileumsintervjuet?

– Nei! Det hadde jeg ikke. Vi har gått alle gradene, fra syv publikummere i salen og å dele alle utgifter. Første gang vi spilte i Bergen, var i 1991 på Garage. Da kjente vi alle syv i salen – jeg tror ikke de hadde betalt en gang – og vi lå på seksmannsrom i etasjen over. Året etter hadde det skjedd noe – da var det tretti folk i salen. Nå tjener vi gode penger; har et stort publikum og kan gjøre hva vi vil. Jeg har jo fagbrev både som tømrer og feier, så i starten hadde jeg to jobber for å få muligheten til å reise rundt og bruke penger på å spille i helgene.

– Hva er årsaken til suksessen, tror du?

– Jeg tror kanskje vi har evnet å la tekst og musikk bygge opp under hverandre. Og at sangene våre når folk. Mye er jo bygd på respekten for lyrikk. Det kom av at Kolbein Falkeid jobbet med oss i starten. Han skriver ofte om noe folk kjenner seg igjen i, eller tror de kjenner seg igjen i. Det er fint når ting ligger litt i luften, at det kan tolkes. Men jeg skal ikke underslå at når man får låter som blir så populære som «Tir n'a Noir» og «Månemannen», så er jo det god markedsføring for oss.

– Hvordan blir fremtiden for Vamp?

– I 2014 blir det bråstopp. Det siste året har vi spilt 200 konserter. Da er det på tide å stoppe. Men et konsertfritt år er kanskje det mest frustrerende vi gjør – det er da vi jobber som hardest med å lage nytt stoff, uten å vite hvor vi skal.